

2015.01.28

Informacja uzupełniająca dla użytkowników „Instrukcji wypełniania zgłoszeń celnych” dotycząca zmian w zakresie typów opłat oraz kodu informacji dodatkowej

Ministerstwo Finansów uprzejmie informuje, że w *Instrukcji wypełniania zgłoszeń celnych* w wersji 1.15 z dnia 15.12.2014 r., w Części IV Sekcja B wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w opisie pola 44 lit. B „Krajowe kody informacji dodatkowych” (str. 150), kod „4PL05” otrzymuje następujące brzmienie:
„4PL05” – procedura uproszczona albo upoważniony podmiot gospodarczy (AEO), rozliczenie VAT zgodnie z art. 33a ustawy o VAT”;
- 2) w opisie pola 47 (str. 166), w pkt 1 „Pierwsza kolumna: Typ opłaty”:
 - a) wykreśla się typ opłaty „A10 - należności celne dotyczące produktów rolnych (Działy TARIC 1-24,35)”;
 - b) opis typu opłaty 1P1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1P1 – zabezpieczenie należności celnych dodatkowych

Uwaga! W typie opłaty 1P1 mieszczą się zabezpieczenia wynikające:

- dla sektora zbóż – z przepisów art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2133/2001 z dnia 30 października 2001 r. oraz z przepisów art. 3, 6 i 7 rozporządzenia Komisji (UE) nr 642/2010 z dnia 20 lipca 2010 r.,
- dla rynku cukru i melasy - z przepisów art. 38 rozporządzenia Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r.,
- dla rynku drobiu - z przepisów art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1484/95 z dnia 28 czerwca 1995 r.,
- dla rynku owoców i warzyw - z przepisów art. 137 ust.2 i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) Nr 499/2014 z dnia 11 marca 2014.”.

Powyższe zmiany wchodzi w życie z dniem z dniem umieszczenia niniejszych wyjaśnień na stronie internetowej MF, z wyjątkiem zmiany określonej w pkt 2a (wykreślenie typu opłaty A10), która obligatoryjnie dla podmiotów wchodzi w życie z dniem 16 lutego 2015 r.

Ad 1).

Opis kodu „4PL05” został rozszerzony o upoważniony podmiot gospodarczy (AEO), zgodnie ze zmianą art. 33a ustawy o podatku od towarów i usług, która została wprowadzona w art. 21 ustawy z dnia 7 listopada 2014 r. o ułatwieniu wykonywania działalności gospodarczej (Dz. U. z 2014 r., poz. 1662) i obowiązuje od dnia 1 stycznia 2015 r.

Zgodnie brzmieniem dodanego ust.12 w art. 33a ustawy o podatku od towarów i usług, podatnik, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i 2 tej ustawy, posiadający status

upoważnionego podmiotu gospodarczego w rozumieniu art. 5a rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny:

1) działający we własnym imieniu i na własną rzecz lub

2) w imieniu i na rzecz którego jest składane zgłoszenie celne przez przedstawiciela bezpośredniego w rozumieniu przepisów celnych

- może rozliczyć kwotę podatku należnego z tytułu importu towarów w deklaracji podatkowej składanej za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu tych towarów. Przepisy ust. 2-4, 6, 7 oraz 9-11 art. 33a ww. ustawy stosuje się odpowiednio.

Ad 2a).

Zgodnie z wyjaśnieniami Komisji Europejskiej brak jest obecnie podstaw do używania typu opłaty A10 i w związku z powyższym w odniesieniu do rynku towarów rolnych należy stosować kod opłaty A00.

Ad 2b).

Ministerstwo Finansów przedstawia zasady stosowania nowych typów opłat (1P1, 1S1 i 1T1) obowiązujących od dnia 1 stycznia 2015 r., które zostały wprowadzone *Wykazem zmian do Instrukcji wypełniania zgłoszeń celnych* w wersji 1.14 z dnia 9.11.2012 r., z uwzględnieniem zmiany wprowadzonej niniejszą informacją uzupełniającą w zakresie typu opłaty 1P1.

I. Typy opłat 1P1 i 1S1

Zabezpieczenie należności celnych dodatkowych – typ opłaty 1P1

Z typu opłaty A20 zostały wyłączone takie należności celne dodatkowe, które z uwagi na ich charakter nie podlegały płatności, ale zabezpieczeniu i dla tych wyłączonych z typu A20, a także dla innych należności celnych dodatkowych o podobnym charakterze, przypisany został nowy typ opłaty 1P1. Dla tego typu opłaty powinna zostać wskazana metoda płatności „D”.

Zabezpieczanie należności podatkowych – typ opłaty 1S1

Opis typu opłaty 1S1 podany w *Instrukcji wypełniania zgłoszeń celnych* w wersji 1.15 (str. 166) jest następujący: „1S1 - należności podatkowe (VAT i akcyza) podlegające zabezpieczeniu w odniesieniu do należności celnych dodatkowych podanych przy typie opłaty 1P1”.

Uwaga! Jeżeli wystąpi typ opłaty 1P1, to obligatoryjnie należy wykazać w polu 47 zgłoszenia przywozowego także typ opłaty 1S1 z metodą płatności „D”.

Zasadą jest, że do podstawy opodatkowania podatkiem VAT importowanych towarów dolicza się opłaty oraz inne należności, jeżeli organy celne mają obowiązek pobierać te należności z

tytułu importu towarów (art. 30b ust. 6 ustawy o VAT). Natomiast jeżeli podatek ten nie został uiszczony, to organ celny ma obowiązek zabezpieczyć kwotę podatku, w przypadkach i trybie stosowanym przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów celnych (art. 33 ust. 7 ustawy o VAT).

Podobne regulacje dotyczą podatku akcyzowego w związku z przywozem samochodów osobowych. Do podstawy opodatkowania z tytułu importu samochodu osobowego dolicza się określone w odrębnych przepisach opłaty oraz inne należności, jeżeli organy celne mają obowiązek pobierać te należności z tytułu importu samochodu (art. 104 ust. 5 ustawy o podatku akcyzowym). Właściwy naczelnik urzędu celnego zabezpiecza kwotę akcyzy, jeżeli nie została ona zapłacona, w przypadkach i trybie stosowanym przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego, z wyjątkiem przypadków, gdy wyrób akcyzowy został objęty procedurą zawieszenia poboru akcyzy i zostało złożone zabezpieczenie akcyzowe (art. 100 ust. 6 w związku z art. 28 ust. 3 ustawy o podatku akcyzowym).

W związku z powyższym należy stosować typ opłaty 1S1 – należności podatkowe (VAT i akcyza) podlegające zabezpieczeniu w odniesieniu do należności celnych dodatkowych podanych przy typie opłaty 1P1.

W związku z tym, że w chwili obecnej nie ma przypadków, które byłyby objęte typem opłaty 1P1 i jednocześnie podlegałyby podatkowi akcyzowemu, to dla typu opłaty 1S1 oblicza się wyłącznie kwotę podatku VAT liczonego od kwoty podanej przy typie opłaty 1P1 według stawki VAT z dnia przyjęcia danego zgłoszenia celnego.

Gdyby jednak w przyszłości taki przypadek wystąpił, to dla typu opłaty 1S1 należy podać zsumowaną kwotę podatku VAT i podatku akcyzowego obliczoną od kwoty należności celnych dodatkowych wykazanej przy typie 1P1 według stawek podatkowych (VAT i akcyza) obowiązujących w dniu przyjęcia danego zgłoszenia celnego.

Uwaga!

Zgłaszający powinien wykazać w zgłoszeniu celnym typ opłaty 1P1 i 1S1 z podaniem kwot podlegających zabezpieczeniu. Jeżeli zgłaszający nie wykaże w zgłoszeniu celnym kwot podlegających zabezpieczeniu, a zgodnie z przepisami zabezpieczenie takie jest wymagane, organ celny obsługujący zgłoszenie celne powinien dokonać zabezpieczenia tych należności na podstawie art. 248 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, zwanego dalej RWKC, wydając postanowienie o dodatkowym zabezpieczeniu.

Kwota podlegająca zabezpieczeniu powinna być obliczona zgodnie z zasadami wynikającymi z następujących unijnych regulacji prawnych.

1. Sektor zbóż

- a) Podstawa prawna: art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2133/2001 z dnia 30 października 2001 r. otwierającego i ustalającego zarządzanie niektórymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi i pułapami taryfowymi w sektorze zbóż

oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1897/94, (WE) nr 306/96, (WE) nr 1827/96, (WE) nr 1970/96, (WE) nr 1405/97, (WE) nr 1406/97, (WE) nr 2492/98, (WE) nr 2809/98 i (WE) nr 778/1999 (Dz. U. L 287).

W celu zapewnienia odpowiedniej jakości produktów przywożonych w ramach kontyngentów taryfowych 09.0074 i 09.0075 uprawnienie do zerowej należności przywózowej jest uwarunkowane złożeniem przez importera składającego, poza jakimkolwiek zabezpieczeniem wymaganym na mocy art. 248 RWKC, zabezpieczenie przywózowe w wysokości 5 EUR za tonę właściwym organom celnym w dniu zatwierdzenia deklaracji o dopuszczeniu do swobodnego obrotu.

Organy celne pobierają reprezentatywne próbki z każdego przywozu w ramach kontyngentu taryfowego 09.0075, do niezbędnych badań mających na celu ustalenie, czy jakość przywożonych towarów spełnia kryteria wymienione w załączniku IV. Jeśli jakość jest nieodpowiednia odmawia się dostępu do kontyngentu.

Organy celne pobierają reprezentatywne próbki z każdego przywozu w ramach kontyngentu taryfowego 09.0074 do niezbędnych badań mających na celu ustalenie, czy zawartość ziarna szklistego wynosi co najmniej 73 %. Jeśli jakość jest nieodpowiednia odmawia się dostępu do kontyngentu.

Zabezpieczenie przywózowe w wysokości 5 EUR za tonę ustanowione w ust. 1 jest zwalniane w odniesieniu do ilości produktów, przywożonych w ramach każdego kontyngentu, które spełniają kryteria określone w ust. 2 i 3, w zależności od tego, który z nich ma zastosowanie. Jeśli badania wymienione w ust. 2 i 3 wykazują, że jakość przywożonego produktu jest poniżej normy, stosuje się rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96. Kwotę w wysokości 5 EUR za tonę, określoną w ust. 1, zatrzymuje się jako karę.

- b) Podstawa prawna: art. 3, art. 6 i art. 7 rozporządzenia Komisji (UE) nr 642/2010 z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie zasad stosowania (należności celne przywózowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 (Dz. U. nr L 187).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ww. rozporządzenia, należności celne przywózowe są obniżone o 24 EUR za tonę **w przypadku kukurydzy rogowatej** odpowiadającej specyfikacjom określonym w załączniku II.

W celu skorzystania z obniżki określonej ww. ust. 1, kukurydza rogowata musi być przetworzona na produkt objęty kodem CN 1904 10 10, 1103 13 lub 1104 23 w terminie sześciu miesięcy od daty dopuszczenia do swobodnego obrotu.

Przepisy art. 82 WKC oraz art. 291–300 RWKC dotyczące przeznaczenia towarów mają zastosowanie.

W drodze odstępstwa od przepisów art. 293 ust. 1 lit. e) RWKC, importer składa, na podstawie ust. 4 art. 3 ww. rozporządzenia, u właściwych organów zabezpieczenie dodatkowe w wysokości 24 EUR za tonę, w przypadku kukurydzy rogowatej, chyba że do pozwolenia na przywóz dołączone jest świadectwo zgodności wydane przez argentyńską Servicio Nacional de Sanidad y Calidad Agroalimentaria (Senasa), zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. a) ww. rozporządzenia. W takim przypadku wnioski o pozwolenie na przywóz i pozwolenie na przywóz zawierają w polu 24 wzmiankę o typie świadectwa zgodności oraz jego numer.

Jednakże jeżeli należność mająca zastosowanie w dniu przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu jest niższa niż 24 EUR za tonę kukurydzy, zabezpieczenie jest równe wysokości kwoty należności.

Zgodnie z ust. 1 art. 6 ww. rozporządzenia wnioski o pozwolenie na **przywóz wysokiej jakości pszenicy zwykłej** są ważne tylko wtedy, gdy składający wniosek:

- a) zamieści informacje dotyczące klasy jakości przywożonego produktu w polu 20 pozwolenia na przywóz;
- b) dostarczy pisemne zobowiązanie do złożenia dodatkowo u właściwych organów w dniu przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu, specjalnego zabezpieczenia obok zabezpieczeń wymaganych na podstawie art. 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1342/2003.

Zabezpieczenie specjalne, określone w lit. b), wynosi 95 EUR za tonę. Jednakże w przypadkach, gdy do pozwolenia na przywóz są załączone świadectwa zgodności wydane przez Federal Grain Inspection Service (FGIS) oraz przez Canadian Grain Commission (CGC), zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. b) lub c) ww. rozporządzenia, nie wymaga się żadnych dodatkowych zabezpieczeń. W takim przypadku wnioski o pozwolenie na przywóz i pozwolenie na przywóz zawierają w polu 24 informację o typie świadectwa zgodności oraz jego numer.

W myśl ust. 2 art. 6 ww. rozporządzenia, wnioski o pozwolenie na **przywóz pszenicy durum** są ważne tylko wtedy, gdy składający wniosek:

- a) zamieści informacje dotyczące klasy jakości przywożonego produktu w polu 20 pozwolenia na przywóz;
- b) dostarczy pisemne zobowiązanie do złożenia dodatkowo u właściwych organów w dniu przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu, specjalnego zabezpieczenia obok zabezpieczeń wymaganych na podstawie art. 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1342/2003, jeżeli należność celna przywózowa dla klasy jakości wskazanej w polu nr 20 pozwolenia na przywóz nie jest najwyższym cłem dla danej kategorii produktu.

Kwota zabezpieczenia dodatkowego określonego w akapicie pierwszym lit. b) stanowi różnicę według stanu w dniu przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu między najwyższym cłem a stosowanym dla wskazanej klasy jakości, powiększoną o dodatek w wysokości 5 EUR za tonę. Jednak jeżeli należność celna przywózowa stosowana dla różnych klas jakości pszenicy durum wynosi zero, nie jest wymagane zobowiązanie określone w akapicie pierwszym lit. b).

Jeżeli do pozwolenia na przywóz są załączone świadectwa zgodności wydane przez Federal Grain Inspection Service (FGIS) i przez Canadian Grain Commission (CGC), zgodnie z art. 7, nie wymaga się żadnych zabezpieczeń dodatkowych. W takim przypadku pozwolenie na przywóz musi zawierać w polu 24 informację o typie świadectwa zgodności.

W przypadku zawieszenia należności celnych przywózowych w odniesieniu do wszystkich kategorii jakości pszenicy zwykłej na mocy art. 187 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007,

dotatkowe zabezpieczenie w wysokości 95 EUR za tonę, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie jest wymagane przez cały okres, na jaki należności są zawieszane.

Jeżeli wyniki analizy, w myśl art. 7 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 642/2010, wykażą, że przywożona pszenica zwykła wysokiej jakości, pszenica durum i kukurydza rogowata należą do niższego standardu jakości niż podany w pozwoleniu na przywóz, importer płaci różnicę między należnością celną przywózową stosowaną w odniesieniu do produktu wskazanego w pozwoleniu, a stosowaną w odniesieniu do produktu faktycznie przywożonego. W takim przypadku zostaje zwolnione zabezpieczenie pozwolenia na przywóz, określone w art. 12 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1342/2003, oraz zabezpieczenie dodatkowe, określone w art. 3 ust. 4, art. 6 ust. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem dodatku w wysokości 5 EUR przewidzianego w drugim akapicie tegoż ust. 2.

Jeżeli różnica określona w pierwszym akapicie nie zostanie wpłacona w okresie jednego miesiąca, dodatkowe zabezpieczenia wskazane w art. 3 ust. 4 i art. 6 ust. 1 i 2 ulegają przepadkowi.

2. Rynek cukru i melasy

Podstawa prawna: art. 38 rozporządzenia Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru (Dz. U. L 178)

W przypadku określenia dodatkowych należności celnych na podstawie ceny CIF, importer zgodnie z ust. 3 art. 38 przywołanego rozporządzenia, wnosi zabezpieczenie, o którym mowa w art. 248 ust. 1 RWKC, równe różnicy między wysokością dodatkowego cła przywózowego, obliczonego na podstawie ceny reprezentatywnej mającej zastosowanie w odniesieniu do danego produktu, a wysokością dodatkowego cła przywózowego obliczonego na podstawie ceny importowej CIF danej przesyłki.

Złożone zabezpieczenie jest zwalniane w stopniu, w jakim zostały udowodnione, w sposób zgodny z wymogami właściwych organów, warunki rozdysponowania towaru. W przeciwnym wypadku zabezpieczenie przepada w drodze zapłaty dodatkowych ceł przywózowych.

Jeżeli przy weryfikacji właściwe organy stwierdzą, że wymogi niniejszego artykułu nie zostały spełnione, ściągają należne cło zgodnie z art. 220 WKC. Kwota cła, która ma zostać odzyskana lub pozostaje do odzyskania, obejmuje odsetki narosłe od daty dopuszczenia do swobodnego obrotu do daty ściągnięcia cła. Stosowana jest stopa procentowa obowiązująca w odniesieniu do ściągania należności na mocy prawa krajowego. Jeżeli cena importowa CIF na 100 kilogramów przesyłki przekracza stosowną cenę reprezentatywną importer przedstawia właściwym organom importującego państwa członkowskiego przynajmniej następujące dowody:

- a) umowę kupna lub dokument równoważny;
- b) umowę ubezpieczenia;
- c) fakturę;
- d) świadectwo pochodzenia (gdzie jest to stosowne);
- e) umowę przewozu;

f) konosament — w przypadku transportu morskiego.

W celu zweryfikowania ceny importowej CIF danej przesyłki organy importującego państwa członkowskiego mogą zażądać dodatkowych informacji lub dokumentów uznanych za niezbędne.

3. Rynek drobiu

Podstawa prawna: art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1484/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. określającego szczegółowe zasady wdrażania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i uchylające rozporządzenie nr 163/67/EWG (Dz.U. L 145 z 29.6.1995, str. 47).

W przypadku określenia dodatkowych należności celnych na podstawie ceny CIF, importer zgodnie z ust. 3 art. 3 przywołanego rozporządzenia, musi wnieść zabezpieczenie, o którym mowa w art. 248 ust. 1 RWKC, równe różnicy między wysokością dodatkowej należności celnej obliczonej na podstawie ceny reprezentatywnej mającej zastosowanie w odniesieniu do danego produktu, a wysokością dodatkowej należności celnej obliczonej na podstawie ceny importowej CIF danej przesyłki.

Importer ma dwa miesiące od sprzedaży omawianych produktów, przy obowiązującym terminie dziewięciu miesięcy od daty przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu, na udowodnienie, że partia towaru została rozdysponowana w warunkach potwierdzających prawidłowość cen określonych w ust. 2 art. 3 ww. rozporządzenia. Niedotrzymanie któregokolwiek z tych terminów pociąga za sobą utratę złożonego zabezpieczenia.

Na odpowiednio uzasadniony wniosek importera termin dziewięciu miesięcy może zostać jednakże przedłużony przez właściwe władze o maksymalnie trzy miesiące.

Złożone zabezpieczenie jest zwalniane w stopniu, w jakim zostały udowodnione w sposób zgodny z wymogami organów celnych warunki rozdysponowania towaru. W przeciwnym wypadku zabezpieczenie przepada jako forma opłacenia dodatkowych cel.

Jeżeli przy weryfikacji właściwe władze stwierdzą, że wymogi niniejszego artykułu nie zostały spełnione, ściągają należne cło zgodnie z art. 220 WKC. Kwota cła, która ma zostać odzyskana lub pozostaje do odzyskania obejmuje odsetki narosłe od daty dopuszczenia do swobodnego obrotu do daty ściągnięcia cła.

Stosowana jest stopa procentowa obowiązująca w odniesieniu do ściągania należności na mocy prawa krajowego.

Gdy cena importowa CIF za 100 kg partii towarów jest większa niż stosowana cena reprezentatywna, importer przedstawia właściwym władzom importującego Państwa Członkowskiego, co najmniej następujące dowody:

- a) umowę zakupu lub inny równoważny dokument,
- b) umowę ubezpieczenia,
- c) fakturę,
- d) świadectwo pochodzenia (o ile dotyczy to sprawy),

- e) umowę transportu,
- f) oraz, w przypadku transportu morskiego, konosament.

4. Rynek owoców i warzyw

Podstawa prawna – art. 137 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 499/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 oraz (UE) nr 1306/2013 poprzez zmianę rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz. U. L 145 z 16.05.2014).

Gdy wartość celna produktów wymienionych w części A załącznika XVI rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 499/2014 jest określona zgodnie z wartością transakcyjną, o której mowa w art. 29 WKC, i przewyższa ona o ponad 8 % stawkę ryczałtową obliczoną przez Komisję jako standardowa wartość przywózowa w momencie sporządzenia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu, importer musi wnieść zabezpieczenie, o którym mowa w art. 248 ust. 1 RWKC. Do tego celu kwotą należności przywózowej, której ostatecznie mogą podlegać produkty wymienione w części A załącznika XVI, jest kwota należności, którą importer uiściłby, gdyby dany produkt został sklasyfikowany na podstawie wskazanej wartości standardowej.

Powyższe nie ma zastosowania, w przypadku gdy standardowa wartość przywózowa jest wyższa niż ceny wejścia wymienione w części III sekcja I załącznik 2 w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. L 256 z 07.09.1987, s. 1) oraz gdy zgłaszający wnioskuje o natychmiastowe zaksięgowanie kwoty należności celnych, którym towary mogą ostatecznie podlegać zamiast wnieść zabezpieczenie.

Gdy wartość celna produktów wymienionych w części A załącznika XVI rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 499/2014 jest obliczona zgodnie z art. 30 ust. 2 lit. c) WKC, należności celne zostaną odliczone jak stanowi art. 136 ust. 1 rozporządzenia nr 499/2014. W takim przypadku importer wnosi zabezpieczenie, o którym mowa w art. 248 ust. 1 RWKC, w kwocie równoważnej kwocie należności celnych, którą importer uiściłby gdyby dany produkt został sklasyfikowany na podstawie mającej zastosowanie wartości standardowej.

Wartość celna towarów przywożonych do konsygnacji jest ustalana bezpośrednio zgodnie z art. 30 ust. 2 lit. c) WKC, do tego celu ma zastosowanie standardowa wartość przywózowa obliczona zgodnie z art. 136 rozporządzenia nr 499/2014 w terminach przepisanych prawem.

Zgodnie z art. 137 ust. 5 ww. rozporządzenia, importer ma jeden miesiąc od sprzedaży danych produktów, z zastrzeżeniem terminu do czterech miesięcy od daty przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu, na wykazanie, że partia towarów została zbyta zgodnie z warunkami potwierdzającymi poprawność cen, o których mowa w art. 29 WKC lub na określenie wartości celnej, o której mowa w art. 30 ust. 2 lit. c) WKC. Niedotrzymanie jednego z powyższych terminów pociąga za sobą utratę wniesionego zabezpieczenia, bez uszczerbku dla stosowania przepisów ust. 6 tego artykułu.

Złożone zabezpieczenie jest zwalniane w stopniu, w jakim warunki zbytu towaru zostały udowodnione w sposób zgodny z wymogami organów celnych. W przeciwnym wypadku

wniesione zabezpieczenie ulega przypadkowi, stanowiąc płatność z tytułu należności celnych przywozowych.

Aby udowodnić, że partia towarów została zbyta zgodnie z warunkami określonymi w akapicie pierwszym, importer udostępnia, oprócz faktury, wszystkie dokumenty konieczne do przeprowadzenia odpowiednich kontroli celnych w odniesieniu do sprzedaży i zbytu każdego produktu z danej partii, w tym dokumenty dotyczące transportu, ubezpieczenia, przeładunku i składowania danej partii.

W przypadku gdy normy handlowe, o których mowa w art. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz. U. L 157 z 15.06.2011, s. 1), wymagają wskazania na opakowaniu odmiany produktu lub typu handlowego owoców i warzyw, odmiana produktu lub typ handlowy owoców i warzyw, które stanowią część partii, zostają umieszczone w dokumentach dotyczących transportu, na fakturach i zamówieniach dostawy.

Zgodnie z ust. 6 art. 137 ww. rozporządzenia na odpowiednio uzasadniony wniosek importera termin czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 5 akapit pierwszy, może być przedłużony przez właściwe organy państwa członkowskiego maksymalnie o trzy miesiące.

Jeżeli przy weryfikacji właściwe organy państw członkowskich stwierdzą, że wymogi niniejszego artykułu nie zostały spełnione, ściągają należność celną zgodnie z art. 220 WKC. Kwota należności celnej, która ma zostać odzyskana lub pozostaje do odzyskania, obejmuje odsetki naliczone od daty dopuszczenia towaru do swobodnego obrotu do daty odzyskania. Stosowana stopa procentowa jest taka sama jak stopa procentowa obowiązująca w odniesieniu do odzyskiwania należności na mocy prawa krajowego.

II. Zabezpieczenie należności podatkowych dla tymczasowych cel antydumpingowych i wyrównawczych – typ opłaty 1T1

Kwoty tymczasowego cła antydumpingowego i wyrównawczego są wykazywane w zgłoszeniu celnym w polu 47 po typach opłat A35 i A45 i podlegają one zabezpieczeniu. Również zabezpieczeniu podlega ostateczne cło antydumpingowe oraz wyrównawcze z zawieszonym poborem (A30 lub A40 w połączeniu z typem środka 555). Mając na uwadze przepisy prawa podatkowego (wskazane przy opisie typów opłat 1P1 i 1S1), konieczne jest również obliczenie i zabezpieczenie należności podatkowych dla ww. typów opłat, które należy wykazać przy typie opłaty 1T1, którego opis jest następujący:

1T1 – należności podatkowe (VAT i akcyza) podlegające zabezpieczeniu w odniesieniu do tymczasowego cła antydumpingowego (A35) i tymczasowego cła wyrównawczego (A45) oraz dla cła antydumpingowego ostatecznego z zawieszonym poborem (A30 w połączeniu z typem środka 555) oraz dla cła wyrównawczego ostatecznego z zawieszonym poborem (A40 w połączeniu z typem środka 555).

W związku z tym, że w chwili obecnej nie ma przypadków, które byłyby objęte typem opłaty A35 i A45 albo A30/A40 w połączeniu z typem środka 555 i jednocześnie podlegałyby podatkowi akcyzowemu, to dla typu opłaty 1T1 oblicza się wyłącznie kwotę podatku VAT

liczonego od kwoty podanej przy typie opłaty A35 i A45 albo A30/A40 w połączeniu z typem środka 555, według stawki podatkowej z dnia przyjęcia danego zgłoszenia celnego.

Gdyby jednak w przyszłości taki przypadek wystąpił, to dla typu opłaty 1T1 należy podać zsumowaną kwotę podatku VAT i podatku akcyzowego obliczoną od kwoty należności celnych dodatkowych wykazanych przy typach opłat A35 i A45 albo A30/A40 w połączeniu z typem środka 555, według stawek podatkowych (VAT i akcyza) obowiązujących w dniu przyjęcia danego zgłoszenia celnego.

Uwaga!

Dla typu opłat A35 i A45, a także dla A30 lub A40 w połączeniu z typem środka 555, należy stosować metodę płatności "D".

Jeżeli wystąpi typ opłaty A35, A45 albo A30 lub A40 w połączeniu z typem środka 555, to obligatoryjnie należy wykazać w polu 47 zgłoszenia przywozowego także typ opłaty 1T1 z metodą płatności „D”.

*Sporządzono w Departamencie Cel,
Warszawa, dnia 28.01.2015 r.*